

۸۵ - شه پۆل

به یتى شیرو کهل

ئه‌لین: خوالی خوشبو (کاک ئەحمەد هه‌لوا) بو فرۆتتى تری ده‌چینه ئاواى یه‌ کانی (ده‌لمه) و (گۆیگجه‌لى) (ئه‌م دو‌دی یه‌ نزیکی سه‌دی (نه‌ورۆزلوی - برایما بادو ده‌لمه - چۆمى جه‌غه‌تو)ن کاک «ئه‌حمەد هه‌لوا» له‌ وى چاوى به‌ نه‌خشی (که‌ل و شیریک له‌ سه‌ر به‌رگه‌ هه‌لکه‌ ندر او ئە که‌وى که‌ سا‌له‌هاى سا‌له‌ له‌ روى به‌ردیک هه‌لکه‌ ندر او-کاک ئەحمەد هه‌یندیک سرنجى ئەو نه‌خشه‌ یه‌ ئەدات و ئە که‌ ویته‌ نیو گۆمى بیرو خه‌یا له‌ وه‌؛ له‌ پاشان هه‌ر له‌ وى به‌ سه‌ر هاتیک که‌ له‌ باره‌ ی ئەو به‌رده هه‌لکه‌ ندر او، بیستبوى هه‌لیده به‌ستى به‌ به‌یت و له‌ به‌ر ئەوه‌ خوی نه‌خوینده‌ وار ئەبى به‌ هاوریه‌ کى خوینده‌ واری خوی گوتوه: بو بنوسیتوه ئەلین: ئەو به‌رده هه‌شتا له‌ وشوینه‌ دا ماوه و له‌ که‌وشن و هه‌ریمی گوندی «گۆیگجه‌لى» دا به‌ خه‌لکی لایان وایه ئەم به‌رده هه‌لکه‌ نراوه یه‌ کیکه‌ له‌ شوینه‌ واره هونه‌ریه‌ کانی رۆزگاری «هلاکو خان مغول» و ئەم بیروپرایه‌ش له‌ راست ئەچی، چونکه‌ جیگه‌ ی ئەو به‌رده هه‌لکه‌ نراوه له‌ شارى «مه‌راغا» «که‌ پته‌ختى مغول» بو زۆر دورنیه، ئەم به‌رده له‌ دەم چالایی کاریز ئاویکا دانراوه و له‌و نیزیکانه‌ یشدا ئاواى یه‌ ک هه‌یه‌ نیوی: (ده‌لمه) یه، دلمه‌ واژه یه‌ کى «ترکی» یه‌و به‌مانای کون و چالایی یه. شیاوی زانینه: ئەم دو‌ئاواى یه، ئیستا که‌ وتونه‌ ته، ژیر ئاوی سه‌دو به‌ر به‌ندی به‌لام له‌ نه‌ورۆزلو

بلینداى یی که‌ نارى ئەو به‌ر به‌نده‌ دا دو‌ئاواى یی تازه‌ ی تریان هه‌ر به‌و نیوانه: «گۆیگجه‌لى» و «دلمه» دروس کردوه و خه‌لکه‌ که‌ گۆیستویانه‌ ته‌وه‌ نیو ئەو دو‌گونده‌ تازانه.

روداوى به‌ یته‌ که

له‌ چریکه‌ ی: «که‌ل و شیرا: له‌ کورده‌ واریدا به‌ نیرى گامیش ده‌لین: (که‌ل) هه‌روه‌ ک پییشی ده‌لین که‌ل گامیش. که‌ل له‌ کوردی دا به‌ واتای زل و نیر هاتوه، وه‌ ک که‌ له‌ به‌رد که‌ له‌ کیوی، که‌ل له‌م بیه‌دا نیشاندهری ئاژه‌ لیکى زیانى خورو و غلوره‌و له‌ جه‌نگ و شه‌ری «شیرا» له‌ ناو ئەچی.

شیاوی زانین ئەمه‌ یه‌ له‌ کورده‌ واریدا به‌ یتى جو‌ر به‌ جو‌ر زۆربون به‌ لام له‌ نیو چون، نیوی هه‌یندی

۸۶ - باوی کورده واری

له به یته کوردی یه کان ئەمانەن: لاس و خەزال، ناصرو مالّ مال، ئاورپە حمان پاشای بەبە -
 وەسمان پاشای بەبە - لەشکری - ئەسپێ پەش - شیخ فەرخوا و ئەستی - شیخ مەندو شیخ
 پەش، شەم و شەمزین، پیریونس، شریفە - (سلطان احمد) بیناری - خوازونەبی - خوازو
 نەعمان - ئەرکان - ئیمامی حەمزە - محمد حنیفە - ترکان، گولناز و کەلاش - بەگلەربەگی -
 بەیتی جولەکان - کاکە میر و کاکە شیخ - برایموک - شیخ عبیدالله و بەیتی مەلاخەلیل - بەیتی
 حەمەرە شیدخان، سەیدەوان و مەلکەوان و بەسەدان بەیتی تریش -

۱ - خەزال لە ھۆزو بەرە ی گەورکەنە بەلام لاس کە لە کێپە عەشیرە تە ھیمان رون نەبوو تەو، گەورک ھۆزە کوردیکی
 بە ناویانگە کە ئەمرو لە ناوسوری کوردستانی ئێران و عێراق ئەژین ئەم ھۆزە لە سەرەتادا بە کوچەری ژباوان
 میژونوسە کان ئەبیژن: جیگای ھەوارگە ی ئەو گەورکەنە لە نیزیکی ھەمەدان بوو، کاتی گەرمیان و کوستانیان کردووە
 ھاوینان چونە تە نیزیکی ھەمەدان و ئیستاشاریک بە ناوی ئەو ھۆزە کە (جورقانە) ی پی ئەلین ھە بە کە گوراروی
 (گەورکان) ھە کە عەرەبە کان بە: جورکان یا جورقان خۆیندوبانە تەو خاوەنی: موعجە مولبولدان ئەبیژی: گەورکە کان
 ھۆزگەلیکی کوردن. کە لە دەورو بەری حەلوان نیشتە جین و گوندیکیش بە ناوی ئەوان لای شاری ھەمەدان ھەبە.
 (ئەبولفیدای ئەیبوی) ش لە کتیبی (تەقوبولبولدان) دا کە وەرگەرەو تە سەرزمانی فارسی لەرو پەری ۴۸۳ دا ئەم شارەوا
 لە نیزیکی ھەمە دانایە ناو ئەبات.

مەسعودی میژونوسی ناوداریش لە کتیبی: مور و جوزھەبا) نوسیو یەتی: گەورکە کان لە پێشا لە سەر ئایینی عیسا
 بون و اتا: مەسیحی و پەیرەوی رچە ی بە عقوبی بون، مەسیحی سی رچە یان ھەبوو. ۱ - مەلکانی. ۲ - نەستوری. ۳ -
 یەعقوبی. و ئەم کوزانە لە فیرگە ی ئەسکەندەرییە کوئا سازبون و بونە باو، بەم جورە رون ئەبیته وە کە: ھۆزی گەورک
 لە بنەرە تا لە سەردینی عیسا و رچە ی بە عقوبی بون جادوای داھاتی ئایینی پیروزی ئیسلام بونە موسلمان. واژە ی گەورک
 لە واژە ی گاوارە وە دی. دیارە ئەوانە ی وا بەرچە ی عیسا دا ئەرون پیان ئەلین: گاوار بەلام گەبر لە فارسیدا بە مانای
 مەجوسە. وە کت: شیخی سەعدی شیرازی یان باشتربلین سەعدی لری لە گولستانا ئەلی: گەبر و تەرسا وە زیفە خورداری
 دیارە مەجوس گوراروی موعجە = مادە کە خودایش لە قورئان ئەفەر می: الثّصاری والمجوس سورە ی حەج ئایە ی ۱۷
 و اتا: موعجە مادە کان و گاوارە کان دوکتور فریجی ئالمانی لە کتیبە کە ی خۆیدا کە لە بارە ی کوردە وە دایە ناو و کراو تە
 تورکی لە رو پەری ۳۵ دا ئە بیژی: جوژە کان یا گەورکان ھۆزیکێ کوردن لە دەورو بەری ھەمەدان، ئەو ھۆزە لە چاخی
 فەرمانزە وایە حەسەن وە یھیی کوردا زور خاوتن وزە و بە ھیزبون.

کاتییک ئە میربە در کوری حەسەن و یھیی لە ساڵی ۴۰۵ کو چیا شالوی کردە سەر حوسەنی کوری مەسعودی
 سەر بە بنە مائە ی ئالی بوئے و لە قەلای کو سە ج دا گە ماروی دا کوردە گەورکە کان بە فریای گە یشتنو رزگاریان کرد.
 مینورسکی روژ ھەلات ناسی مەزن باوہری وایە: ئەو قەلای کو سە جە ئەبی ھەرکوسە ی ھە جیج بی لە ھەو رامانا کە
 کورد سویندی پی ئە خوا و ئەلین: بە کوسە ی ھجیج نە مبردوہ ناوت. - ھەرچەن ئەو برا کوردانە ئەمرو لە شاری جورقان
 کە لە سەرە تادا مەسیحی بون لە نیزیکی ھەمەدان نە ماون.

بەلام ئە توانین بیژن: ئەو ناوہ یادگاری لە ھۆزی گەورە ی گەورکە وە ئەمرو لە نیوان شاری سەقزو مہاباد و
 بوکان و سەردەشت و بەشیکێ زور لە کوردستانی گەرمیان ئەژین و وازیشیان لە کوچەری ھیناوە و نیشتە جیون (شە
 پۆل).

۸۷ - شه پۆل

چه ند به یت و باوی ناو کورده واری

به یتی که ل و شیر له لایهن ئەحمەد هه لئاوه به شیعەر و تراوه، ئەحمەد هه لئا له سه ره تاوه

په سنی خوادەدات و ئەلی: به یتی شیر و که ل :

به ناوت قه سه م ره حمان و ره حیم	ئه ی پادشای که ریم ئه ی پادشای که ریم
بو گونا ه باران غه فورو ره حیم	پادشای عه داله ت قییم و موقییم
سو په ی کو نه سار به چاوی خو م دیم	پو ژئی پوانییمه پو ژنامه ی قه دیم
له دلدا کردم زو ر فیکرو خیال	وه ختی که دیم سو په ی کو نه سال
سه نه م خو ینده وه حه وه دو سی سال	سه وادم نه بو به حوکمی که مال
ته رده ست و ئازا درنده و دلیر	یه ک که لی مه یدان به ورو نه ره شیر

ئیس تا کاک ئەحمەد له پاش ئه وه له تاریفی خوا ئه بیته وه له گه ل شیر ه که ئه که ویته وت و ویزو ئەلی:

ئه توچی و که ل چی بوون به هاوبازی	ئه ی شیر پیم بللی به دل نه وازی
ئیس تا چده که ن به روی سنگه وه	خاوه ن زو رو سام به روی جهنگه وه
چت لی ئه پرسم له باس و خه بهر	تو حقی خودا پادشای جانه وهر
بوچی له گه ل که ل بو به هاونشین	جوابم بده وه به راست و یه قین
شیر هاته جواب کردی گو فت و گو	به حوکمی ئه للاه خالقی که ژوکو

جا ئیس تا شیر به م جو ره: وه لامی کاک ئەحمەد ، ئەداته وه ...

بی شک بی وینه ی تو له جیهانا	هو برام ئەحمەد ئه ی پیاوی زانا
له (قه زوینی) رابوم هاتن لو تی	ئهن شیریک بوم له (په تری پوتی)
له ملیان کردم دولایه ی که مهن	ده وره یان گرتم به فیل و به فهن
خستیا نه ئه ستوم دو ئالقه ی زنجیر	یه خسیریان کردم به راوبه ته دبیر
فهل به فهل پاییزوبه هاران	مینان ئه گپرا له ولات و شاران
دنیا هه مو سه وزه پاک می خوزاریو	سالیکی هاتم هه وه ل به هاربو

۸۸ - باوی کورده واری

ئاو وسه وزایی هه رمیر خوزار بو ئه و وه خته من دیم ئه م جیه شار بو
 شاریکی گه و ره هه تا دیار بو هه وشه و هه سارو بورج و ته لار بو
 جیگهی پادشا بو ئیره قه لآ بو ده رك و په نجه ره ی یه كسه ر ته لآ بو
 لۆتی نه یان كرد هیچ فیکر و خه یال چونه باره گای پاشای پر كه مال
 پیشیان پیی گرتن نه سته قچی و فه راش ئیکرامیان کیشا و کشانه وه پاش
 هه تا کو ئه و جار پاشای هه لاکو له گه ل لۆتی یه کان کردی گو فت و گو
 ئیستا پاشای هه لاکو رو ئه کاته لۆتی یه کان و ئه لئ:

له و چوارانه تان کامو چاترن؟ بو جادو کردن گه لیک شاترن
 یه کیك له لۆتی یه کان كه ئیوی «ئه لیا س» ئه بی له جوابا ئه لئ:

بو سیحرو جادو ئه من چاترم له قوبادو سیمان زوره وریاترم
 ئه مجاره پاشای هه لاکو ئه لئ:

ئه بی سبه نیی به زمی و ابگرن له ته شقی ئاسمان ته یران پراگرن
 به ناله ی ده هول جگه ر که ن به (ئاو) به چریکه ی سه متور دل که ن به که واو
 که ئیکم هه یه زال و زور داره عاله می خودای له چنگک بیزاره
 که لئ مازانه نیوچاوان سپی هه موسه ر سامن له هه بیه تی وی
 ئه ورو درنگه سبه ی سه خه رزو ئه و که ل و شیرهی ئه که ین روبه رو
 ئه لیا س له وه لامی پاشای هه لاکو دا ئه لئ:

قوربان به چاوان شیري ناوجهنگه ل سبه نیی به شه ر ئه ده ین له گه ل که ل
 دیکه یته به زمی ئاغاو به گله ران تاین بو سه یران له سه ر په نجه ران
 یه کیکی دیکه له لۆتی یه کان كه ئیوی قوباد بو ئه لئ:

دیکه یته به زمی به گله رو خانان خانم سه یر پکه ن له باله خانان

۸۹ - شه پۆل

یه کێکی دیکه له لۆتی یه کان به نیوی (ناصر) ئەلی:

ئەیکهینه به زمی به گله رو میران وه کیلان سهیر کهن له گه‌ل وه زیران
 وه کیل و وه زیر نایب و پاشا تیکرا هه مویان بیینه ته ماشا
 ته گبیر که کرا و قسه ته واوبون شه و به سهردا هات لۆتی ستار بون
 سه به یینیکی زو کاله سه هه‌ری ئاراسته کرا مه‌یدان یه ک سه‌ری

له پاش ئەوهی باره گاو مه‌یدانیان پازانده وه وه ده‌شت و ده‌ریان ئاو پرژین کرد شاو
 میرو وه زیر و نایب و وه کیل و پیاوه مه‌زن و نیوداره کان له شوینی تابه‌ت راوه‌ستان و دانیشتن
 ئینجا پۆل پۆل کچ و کور و لاوو پیرو خانم و خاتون و هه‌مو ئافره‌تان و خه‌لکی نیوشارو
 ئاواپی یه‌کانی ده‌ور و به‌ری خه‌ربونه‌وه و هاتنه‌ ته‌ ماشا، ئەلیاس و سیمان واته: (سلیمان) و قوباد و
 ناصر ده‌ستیان کرد به‌ لیدانی ده‌هۆل و زورنا، یه‌ک له یه‌ک چاتریان لی‌ئه‌دا و به‌ ته‌قه‌ی ده‌هۆل و
 زورنا و یستیان که‌ل به‌ ره‌و مه‌یدان بینن به‌لام له‌ ترسان که‌له‌ که‌ یان کو‌ت و زنجیر که‌ر بو و
 به‌ردیکی گه‌وه‌ریان به‌ زنجیر به‌ ده‌ست و پیی که‌له‌ که‌وه به‌ سته‌بو که‌ل به‌م هه‌را و هوریا یه‌ نه‌ونه‌ی
 دیکه‌ شیت بو بوو گیفرگی له‌ خو‌ی ئەدا و په‌ت و زنجیری پساند. کاک ئەحمه‌د ئەم شانویه
 به‌هه‌لبه‌ست ئە گه‌رپه‌ته‌وه و ئەلی:

به‌ده‌نگی زورنا و که‌ره‌نا و ده‌هۆل کو‌تی پساندو به‌ردی کرد به‌خۆل
 عه‌سکر توراندی ده‌پیکی شه‌پور کو‌س و که‌ره‌نا و ده‌هۆل و سه‌متور
 حه‌شیمه‌ت بزوت وه‌ک له‌شکری رۆم هه‌رله‌ئه‌سته‌نیول هه‌تا ئه‌ره‌زه‌رۆم
 له‌مه‌یدانی‌دا که‌شان ده‌رکه‌شان تیک راده‌خو‌رین وا به‌هه‌ره‌شان
 هه‌یچ پاله‌وان و هه‌یچ ساحیب قران نه‌بون به‌وشیوه له‌گۆشه‌ی مه‌یدان
 نه‌جه‌هان به‌خش و نه‌برزوی زوروا نه‌شای «که‌ی خه‌سه‌رو» نه‌«ئه‌فراسیاو»
 هه‌ر شیر ئەیندراند که‌ل ده‌یکرد سمکۆل له‌مه‌یدانی‌دا بیوه بو‌له‌بۆل
 ئاورینگی دنیا به‌هه‌رد و شاخان به‌قین روی کرده شیر له‌داخان

۹۰ - باوی کورده واری

ئیتاکه لّ رو ئه کاته شیر و پیی ئه لّی:

نازانی که لّم که لّی کوتانی دهر دیکت ده میّ عالم بیزانی

شیر له که لّ هاته جواب و وتی:

ئهن شیریکی به قارو به قین ناگه پیمه وه بیّ زام و برین

ئهمجاره که لّ به جتیو پرسیار له شیر ئه کات و به خوی دا هه لده لّی:

پیم بلّی بزانی شیتی جهنگه لّی چون ئه توّ توانیت هاتییه روی که لّی

که لّیکم ئازاو که لّی کوتانم چهند بوره و به یار به شاخ رو خانم

چهند کیو و شاخم به شاخ درپوه چهند که نده لام به شان برپوه

چهندم به نه غمه هه زگ درپوه نیوبانگی منت چون نه زانیوه؟

شیر له وه لامه به که لّی وت: خوّت هه لّمه کیسه ...

خوّت هه لّ مه کیسه که لّی ناحیاب سینگت له ت ئه کهم به بیوری قه ساب

جگه رت ئه ده م له شیشی که باب تا لوّتی بیخوّن بوّ مه زه ی شه راب

وه ختابو لیّ دن ته پلّی بازگه شتی شیر فیله زان بو هاته ته نیشتی

خوی هه لاویشتو که وته سه ر پشتی که لّ وه سیه تی کرد بو قه وم و گشتی

شیر هه ناسه ی له که لّ چنی و پیی وت:

مالت ویران بو روژت برپاوه له دنیای روشن چرات کوژاوه

شیر چنگی له شله کی پان و ده فه ی شانی که لّ قاییم کرد و ریکی گوشی و ئیسک و

پلوسکی تیک شکاندو مه یدان به خوینی که لّ ره نگاو بو به هه لاو هوریاو چه پله ریزان وشای

هه لا کویش رویی کرده شیر و پیی وت:

چاکت کرد کوشتت زه ره ری داوه له سایه ی سه رت عالم هه ساوه

جا کاک ئه حمه د هه لّوا له دوایی دا ئه لّی:

ئافرین ئه حمه د له گه لّ که مالت خودا به ره که ت باوئنه مالت

دلّیشت هه روا خاوین و پاک بیّ له گه لّ گوئی دیران چرات روناک بیّ.

۹۱ - شه پۆل

کهلامی خهج و سیامه‌ند

کهلامی خهج و سیامه‌ند: باش ده‌زانی که به‌یت شوینیکی زۆر گرنگی له‌زانست و فەرهنگی خه‌لکی کورده‌واریدا هه‌یه.

ئه‌گێر نه‌وه شالی به‌گ و وه‌سمان به‌گ نیویک هه‌بون وه‌سمان به‌گ برا چکۆله‌ی شالی به‌گ بو و پیکه‌وه‌بون، وه‌سمان به‌گ کورپه‌که‌ی نیو ده‌نی «سیامه‌ند» و شالی به‌گیش کچیکی ئه‌بی و نیوی ده‌نی «خه‌ج» دایکی خه‌جی نیوی «خونچه‌خان» ده‌بی، شالی به‌گ هه‌وت کوری دیکه‌شی له‌ ژنیکی دیکه‌ی هه‌بوه، خه‌ج و سیامه‌ند، له‌ مندالیه‌وه پیکه‌وه‌گه‌وره‌بون، هه‌تا هیندیك فام ده‌که‌نه‌وه خه‌ج و سیامه‌ند، له‌ مندالیه‌وه دلیان لیک ده‌چی و نیوانیان زۆر خوش ئه‌بی «خونچه‌خان» به‌وه ده‌زانی و تی ده‌گات که «خه‌ج و سیامه‌ند» هه‌ز لیک ده‌که‌ن و یه‌کتریان زۆر و پر به‌دل خوش ده‌وی، شه‌ویک به‌ شالی به‌گی میردی ئه‌لی و بویی ئه‌گێرته‌وه، و پیی ده‌چه‌قینی و ده‌لی ده‌بی له‌ وه‌سمان به‌گی برات جو‌ی بینه‌وه، شالی به‌گ ناچار، به‌ وه‌سمانی برای ئه‌لی، ئه‌بی جو‌ی بینه‌وه و خانوو مالی خوت بکه‌ی، ئه‌مه‌یش ده‌بی بزانی که‌ناوچه‌ی شالی به‌گیانیش و فەرمانه‌روایی، ئه‌و ولاته‌ به‌ ده‌س ئه‌و دو برابره‌بووه.

سیامه‌ند به‌باوکی وت: له‌م خانوه‌ناچمه‌ ده‌ری ئه‌گه‌ر ئه‌ته‌وی مالی خوت بکه‌ی، ئه‌بی هه‌و شه‌و ماله‌ که‌ بکه‌ن، به‌ دو به‌شه‌وه‌ لایه‌کی ئیمه‌ لیدا ئه‌نیشین و ئه‌و لاکه‌یشی بو ئه‌وان... جا ناچار له‌گه‌ل شالی به‌گدادیواریکیان، له‌ نیوه‌ راستی هه‌سار و هه‌وشه‌که‌دا کیشاو تیغه‌یان کرد، خه‌ج لایه‌ک و سیامه‌ندیش که‌وته‌ لایه‌کی دیکه‌وه‌ هاتو چویشیان برا...

سیامه‌ند به‌رۆژا ئه‌چوه‌ راو و شکارو به‌رۆژ که‌متر چاوی به‌ «خه‌ج» ده‌که‌وت و به‌مه‌زۆر په‌رۆش و به‌کول بو، رۆژیکی له‌ که‌له‌ راوی گه‌رایه‌وه، له‌ دوره‌وه‌ گازی کرده‌ خه‌جی، خه‌جیش له‌ به‌ر په‌نجه‌ره‌ی ماله‌ خویانه‌وه، سه‌ری هه‌لینا، سیامه‌ند خه‌جی بانگ کرد و کوتی: خه‌جی! سه‌رم، له‌ ئیشه، دلم به‌ تاوه‌ شتیکی سه‌یرو دل ته‌زین و گیان راجله‌ کین، له‌ منوو تو‌ی رو داوه، خراب له‌ منو تو‌قه‌و ماوه‌ کو‌یستان به‌ به‌فرن داوینیان به‌ئاوه، خودا دایک و بابی تو‌بگری دیواریکیان له‌ نیوان منو تو‌دا کیشاوه... مه‌گه‌ر هه‌مو ئیواران که‌ دیمه‌وه‌ له‌ راوی، ئه‌تو بکه‌مه‌وه، ره‌ چاوه، سیامه‌ند ئه‌لی: به‌هاره، به‌هاریکی له‌من به‌ سه‌ختانه‌ سه‌رم به‌ ئیشه‌و دلم له‌

۹۲ - باوی کور دهواری

ژانه قهول و قه راری منو و تو هوه و هل مانگی به هاری بو، ئیستا ناخری به هاره، کاتی دهس لیک به
ردانه... به لیمان وانه بو، به جی یلین و لاتی شاله به گیانه؟

خه ج بانگه ئه کات: ئه ی سیامه ند! سیامه ند گیانه سهرم له ئیشه و دلم له ژانه، ئه گهر من
په شیمان بیه وه له به لینی خو م ره بی سهرم شین کم، له خومی ده جوله کانه، سهرم له قوری نیم
بو حهوت برایانه، ئه تویش، ئه گهر په شیمان بیه وه ره بی له سهرت بنی کوچک و له چکو و
چارو که ی ده ژانه، سیامه ند له ههنده هندی شه ویدا روی ئه کرده ته ویله و به هار به ند و
یه خته خانه، ده ر ئه کیشی جوتیک ماینی: شیخه زالی یال و پز به ژه نگاری کلک له سهر، چزانه،
به جوته سواره سوار ئه بون، له نیوه شه ویرا رویان ئه کرده کوستانی ده گه و ره و گرانه.

سیامه ند ئه لی: خه جی با بچینه بن به ردی «سیانی» جیگای راوی ده که له کیوانه له وی
ئه من ئه که مه وه حوکمات و فرمانه، ئه تویش دانیشه، پکه کاروباری، ده کابانی. خه ج:
سیامه ند! ئه وه ندهم به سه ئه گهر تو بللی: خه جی! کابانه، به هاره به هاریکی له نا کاوی، سهرم له
ئیشه دلم که و توته گیزاوو گهر داوی، خو زگم به وی روژی که هه لت ئه دا خیه تیکی ته پله به
زیر، روت ئه کرده سیه ری پشت، ئه تکرده وه ده تاوی، سهرت ئه کرده سهرانی خه جی
قه له ندی له چیشه نگاوی له وی ده می دا سهرم هه لدینا ده مروانیه سهری ده کیله سیانی په له
په لی ده زیهاوی، گامیشه به که لی، که لی کیوانم، به چاو ده نگاوت، که لکی ره شی خره یان
تیدا بو، مالی خاوه نی ویران بی، پی کو لی ئه کرد، هه لالی، له به بیونی، هه لده پساند ده گه ل
په لکی ده گیا خاوی، هینده زالم بو، نه یده هیشت که لی دیکه بینه سهر گامیشی، پیکو لی
لیده کردن، له زه وی هه لیده پساند. په لکی ده گیا خاوی ئه منیش له وی ده میدا غور به تم هه ستا بو،
ده لالم! له زمانی فرمیسکم له چاوان، هه لده وه ری، له سهر رومه تی ناموزام، ده که وت...
راده پهری له و خه وی ده شیرین خه وی ده مگوت: ئه وه ش وه ک ناموزام ئه گهر خه جی،
هه لده گریته وه، له حهوت برایان له ئیه وی ولاتی ده شاله به گیانی تازه ناوی.

سیامه ند ئه لی: خه جی بوچی ئه گری و ئه بارینی، بیرت له ولاتی شاله به گیان
کرده ته وه، ئه و ئیواره یه ت له بیرنیه، ئه گهر، من ئه هاتمه وه له راوی گامیشان، دلم که وتوته
گیزاو وه گهر داوی، جا ئه گهر سیامه ند وای ئه زانی، دهستی ده داتیرو که وانی وه لده ستا،

۹۳ - شه پۆل

ئەروى بە بيانوى راوى، خەج پېشى لېدە گرت و دە يگوت: تو خوداسيامەند، وە گەرى ئەو گوشتى ئەو نە چىرەم ناوى، سىيامەند، سىرەى، ئە گرت لە كەلې گچكە بە لە پىتە كەى، لېدە كېشا، ئەيدا لە كەلە كەى، كارى ئە كرد لە جەرگ و دل و هەناوى، هەلېدە كېشا كېر دېكى زور تىژ، كە سەرى كەلې پى بېرى و گوشتى نە چىرى بى نېتە وە لە راوى.

خەج: خەج ئەلې: ماله خاوەنى ويران بى، جىگا كەى رازو حاسى بو سەرى ئەدا، لە ئاموزام هەلېدە داشت، بوسەر پەلى دارە بەن و دار بناوى، ئاموزام نە خوشە خەلكى لە سەر پشت سەرى نىيە پكەن نوشى، قومه قومەى دە بە فراوى، تو پروانە، گو ميلكە، گو ميلكەى، دە خويناوى، ئاخوا! دو عاونزاي چنا موسلمانىكى لە منو تو گىرابون، نەيان هېشت تىر لىك بىنين تا سەر مراد و كاوى، ئاموزاي من مندالە گور غەرىبە، منت بمرم سىيامەندە گىيانە، نالە نالى تو م هەروا لە بەر گووى يانە...

سىيامەند ئەلې: خەجى من لە بەر برىنى خوم نا نالم لە بەر شىن و گريان و روروى تو زور بىحالم، بەلې: دارە بەن و دار بناوى لە من بون، بە زالم، خودانەيدا بەشم فرشتهم تىر بتگر مە باوەشم، لەم دنيايە خودانەى دا ئىقبالم ئە من بىمە وە مىرى خوشناوان و ئە تویش بىى بە حەلالم. خەج ئەلې: بە هارە، بە هارىكى دەم لە زستانى سەرم لە ئىشە دلّم پر لە ژانى، خوزە گەم بەوى روروى كە هەلت ئەدا خيوە تىكى تە پلەك بە زىر، روت ئە كرده جزىرى و پشتت ئە كرده «بوتانى» سەرت ئە كرده سەررانى خەجى ئەنوستى لە كاتى دە چىشته نگانى لە وېدە ميّدا ئە مروانى، ئەو بەرە و بەرى زىهاوى، سەرى لە كيوە سپانى، گولان هەمو سەف بە سەف بون، هەمو، ئە گرنە وە سانى لە و دە ميّدا، گامېشە، بە كەلې، كە ئە كىويانم، بە چا و ئەدى، دلّم ئە كە و تە گريانى، كەلېكى رەش خرەيان تىدابو، پىكول و سىمكولّى ئە كرد، لە هەلالە و بە بىونى، هەلېدە پساند، پەلكى دە شوپە بىزايى، نە يەدە هېشت كەلې دىكە بىنە سەر گامېشى ئە چوە سىمكولّى و منىش غور بە تەم هەل دە ستا، دە ستم ئە كرد، بە گريانى، فرمىسكم لە چاوان هەل دە وەرى دە كە و تەنە سەر رومەتى ئاموزام رانە پەرى لە خەوى.

۱ - مە بەست جزىرى (عبدالعزيز) كورى عومەر -ى كورد -ى بەرقە عىد -ە پروانە وە فىات... كورى خەلە كان لە باسى (ابن اثىر جەزەرى) (شە پۆل).

۹۴ - باوی کور دهواری

سیامه‌ند نه‌لی: خه‌جی تیروکه‌وانی من کوانی؟ ده‌ستی نه‌دا تیروکه‌وانی به‌لکو بکوژی نه‌چیری و بی هیئته‌وه بو‌خه‌جی بابان ویرانی، سیره‌ی نه‌گرت له‌که‌لی گچکه، نه‌یداله‌که‌له‌که‌ی که‌لی نه‌ی‌خست له‌گوشه‌ی ده‌میدانی، هه‌لیده‌کیشا‌کیر‌دی‌کی زور تیرو برا‌که‌سهری که‌لی پی بیری، گوشتی نه‌چیری، بی هیئته‌وه بو‌خه‌جی مال ویرانی، جا‌جی‌گا‌که‌ی رازو حاسی بو، که‌ل سهری نه‌دا له‌ثاموزام، هه‌لیده‌داشت بو‌سهر، سهر داره‌به‌ن و داربناوی، برین سارد بونه‌وه، ده‌ک لآلم، ئیستا ورده‌ورده، نه‌که‌ونه‌ژانی، خه‌لکی له‌پشت سهری نییه، پکه‌نه‌نوشی ده‌قومه‌قومه‌ی، ده‌به‌فراوی به‌حوکمی پادشای ژوری سهری له‌سهر لیوانت دایه‌خوناوکه‌ی ده‌بارانی.

سیامه‌ند نه‌لی: خه‌جی مه‌گری مه‌بارینه‌وه‌ره‌له‌داره‌به‌ن و داربناویم‌وه‌که‌له‌سهر ریگم بنیسه‌ره، یاد‌گاریکی خو‌ت له‌سهر‌گوره‌غهریبه‌که‌ی من دانی، نه‌که‌رله‌گه‌ل پو‌لی، شه‌نگه‌په‌ریان هاتن پی لاقیکم به‌قه‌برو‌گولکو‌که‌ی داده‌و‌بلی: قه‌بری ثاموزا‌گور‌غهریبه‌که‌م، نه‌وه‌تانی.

خه‌ج نه‌لی: به‌هاره، به‌هاریکی له‌من بو، به‌نه‌هاته‌سهری کو‌یستانی، به‌گوله، پر‌سومبله، داوینی، له‌من به‌قاته، خواره‌وه‌ی، کیوه‌سیانی به‌داره‌به‌ن و داربناوه‌سهری له‌من به‌قه‌لآته، له‌دلی خو‌ت مه‌گره، هیچ‌خه‌مان، ثاموزا، بلی: ئاخوا، له‌دوای مه‌رگی من کی به‌ته‌ماته‌و به‌هه‌و یاته‌شه‌مامه‌ی ره‌نگینی باغه‌لی خه‌جی له‌ده‌ستی گه‌لی که‌سدا، قاته.

خه‌ج نه‌لی: سیامه‌ند! هه‌تا‌ماوی بو‌خوت ئامیزم به‌بم‌گره، نه‌وه‌خه‌جیشت بو‌به‌خه‌لآته‌هه‌ر بو‌تو‌به‌راته، خه‌جیشت له‌سو‌بی، سیامه‌ند خو‌ی له‌هه‌لدیری هه‌لداشته‌خواری کی نه‌زانی گا‌کیویکی گچکه‌له، دو‌ئاشقه‌و‌باشقه‌والیک نه‌کات په‌ککو؟ دلته‌زینه، به‌تایبه‌ت که‌خه‌جی له‌ورازو‌هه‌لدیره‌خو‌ی هه‌لدیرا بو‌نه‌وه‌ی بکه‌ویته‌باوه‌شی پر‌نه‌وینی سیامه‌ندی ناکامی، به‌لام له‌کیوه‌سیانی هه‌لدیراو‌په‌راش به‌په‌راش بو‌نه‌گه‌یشته‌باوه‌شی سیامه‌ندی ثاموزای، هه‌ردوک به‌نا‌کامی ئاهیکیان هه‌لکیشاو‌ده‌میان پیک‌دادا وگیانان ده‌رچو، نیوی سیامه‌ند له‌سهر‌زاری خه‌جی نیوه‌چل‌ما، سروه‌ی با له‌سهر‌که‌ل، بو‌مردنیان نه‌گریا به‌گه‌رانی روژ‌گاری، چه‌پکه‌ری سهر‌گردان به‌پشکو‌تنی، به‌هازان دو‌گول، دو‌گولی میلاقی به‌لکو‌دو‌گوله‌خه‌شخاش، داغیان له‌سهر‌دل، گوتویانه: له‌مه‌و‌پیش هه‌ر‌گیز، له‌باخی روژ‌گارا‌گول

۹۵ - شه پۆل

داغدار نه بو له و ده میه وه گۆله میلاقه یادگاری ئەم دلداریه ناکام و تالهن، خهج و سیامه ندله نیورپگه ی دلداریدا مان و به ئاوات و مورادنه گیین و جوانه مهرگ بون تا به پشکوتنی گۆله به هاران، له رپگه و به پری رپوارانی عه تر که ن و بارن گۆله رگی لاله و گۆله خه شخاش گه لای گولانی ناسکی تر به په یکه رینا بدات و ئیتر دل په شی لاله ی داغدار نه توانی زه مانێ چاره نویسان له م به رو بوه، وه ک دهستی دل په شی بی به تاوی و دهس به په یکه رینا پساوی و له مه زیاتریان ژا کینی، له تاوان ئە گه ر جوانه مهرگن، شایه دی دلداری یه کی پاک ی هه تا هه تایین^۱.

مه شکه و مه شکه ژه ندن - مه شکه له پیستی بز نه می ساز ئە کری به تاییه ت بزنی مورەش چونکا پیستی بز نه مه ره ز یا به له ک یا پیستی بزنی تر نازک و که م ده وامه مه شکه له پیستی بزنی رهش به م جو ره دروست ده کری، ژنی که له سه نعه تی مه شکه وه ستایه، یه ک من ئارد - ی گه نم ده کاته نیو مه نجه لیک ئاوو ده بیته سه ر ته نور تا دیته کۆل و چهن قو لت ده دا و ئە وس له سه ر ئاو لای ده با، تا هه ندی سارد ئە بیته وه، که پیسته که نه سو تینی، جا پیسته بز نه که، ده خاته نیو ئە و مه نجه له تاسی رۆژ، به مه ده لێن: له هه لاله نان یا له هه لاله گرتن له و ده گرن تا ئاوی پیسته که بگیردری، ئە م کاره دو جار ئە نجام ئە دری، ئە وسه داریک ده که ن به نیو پیسته که داو له بان ته نور به میچی ماله که دا هه لی ده واسن تا چهن مانگ دو که ل بخوا، له که ز به هاردا مه شکه که له میچ دیننه خواره وه و ئاوی تی ده که ن تانه رم بیته وه، جا دوا ی به تال کردنی ئاوه که، پپرو ته زی ده که ن له خو له میش تا هه م ئاوی بگیردری و هه م له قالب دری و گوشاد بیته وه، جا دوا ی یه ک دو رۆژ خو له مره که یشی خالی ده که ن و ئە وسه پینه چی یا که سی که شاره زابی بنی مه شکه که و بن هه نگله گه دوری، ئە و سابه گیایه کی بو ن خو ش (تولمر، که به فارس ی (نمیر) ی پی ده لێن. به مجوره، گیایه که ئە خه نه سه ر ئاگرو گۆزه یه ک که بنه که ی کون کرابی وه ک (ره حه تی) سه ری گۆزه که ده که ن به ده م مه شکه که دا و بنه گۆزه که یش له سه ر دو که لی گیابون خو شه که راده گرن، تا ئە و دو که له به ته واوی بچپته نیو مه شکه که وه جا له دوا ی ئە مه، مه شکه که به گیای (هه لاله) ده شو ن تا خو ش بو بی.

۱ - سیامه ند و حه ج نوسراوی دوکتور ئە یوبیان و تار ی رادیوی به کوردی نوسراوی (شه پۆل).

۹۶ - باوی کور دهواری

جادو ته مانه نامادهی کاره، به لام و اباو، ته بی ته و مه شکه، بکه نه بوک، بهم جو ره چهن کچ بانگ ده کن، دو آچایی خواردن، دهس ده کن به شایی و هه لپه رکی و گو رانی وتن و به زموزه ماوه ند، مه شکه کهش به زه نگو له و کو ژه که و موروشتی و اده راز ته وه و دو عایه کیش که له بهرگی قه نه و رگیراوه له گه ل که می خوری و شتر که بادرا لب بو چاوه زار له سه زرگی مه شکه که ی داده نین، جا بو یه که مجار ماست ده که نه نیوی و به سی په که وه هه لی ده واسن و رای ده ژین تا ده ژی و که ره ی هاسته که بگرن، یه که هین که ره ی ته و مه شکه، ده ی که نه کولیره ناسکه یا که لانه و به میوانان و دوستان و دهر و جیرانی ته دن. له کاتی مه شکه ژاندن دا ژنانی مه شکه ژن ته م شاعرانه ده خوینه وه: ثایی خاتون مه شکه - ثای خانم مه شکه - دالکم مه شکه - خوشکم مه شکه چل مه نی رونه - چل مه نی که شکه - دالکم مه شکه - خویشکم مه شکه - ده سکی مه شکم هه ناره - مه شکه ژه نگم بیماره - دالکم مه شکه - خویشکم مه شکه - ده سکی مه شکم تهنجیره - زلفی مه شکه ژه نم پرچینه - دالکم مه شکه - خویشکم مه شکه^۱.

به پی قسه ی (عهلی ته شره ف محمه دی^۲ له چه نگیز قه لا و له بیجار دا، هه روا له قوروه دا بو یه که مجار که بیانوه ی له مه شکه که لک و هه ر بگرن، جیژنی وه ک بوک هینانی بو ده گرن و مه شکه که له (سی په ک: سی پا) قایم ده کن و شالکی سور ده دن به سهر (سی په که) که دا وله ژیر مه شکه که وه چای، شیرینی، شهره بت و ناوینه و کله و کلتور داده نین، ته و سا حهوت کچ بانگ ده کن، هه ر کامه له و کیژانه به ردیک له گه ل خو ی دینی و له و ماله یی و (مه شکه) که یان کردو ته (بوک) دای ده نی و ده لی: موباره که، به هیوای خوا پر خیر و به ره که ت ته بی، جا دوی ته وه ی ماستیان تی کرد ته و حهوت کیژه به نو به، ده یژین و له کانی مه شکه ژه ندنه که دا ته م شاعرانه، به نه ر مه ده نگ ده خوین و ده لین: مه شکه بژه نم وه سایه - بیبیه م که و او کراس ته رای نازایی - که و او کراسه که ی دریا به - تا مه شکه بژه ن هادی ره - مه شکه بژه ن، ژیر پایه - مه شکه، له که ره ده میا به - مه شکه قرمزی هه نه هه نی به - سی و دو سوار میوانیه - گشتیان بونه سیر - ته نیا

۱- له م شاعرانه دا مه شکه ژن، مه شکه ی وه ک زاروکی خو بی پی دا هه ل و توه و لاواندو یه ته وه، به خه یال تا که ره ی زور تر لی بگری.

۲- که له بیجاره وه هه ندی مه بهستی بو به رنامه ی باوی کورده واری نار دوه که له رادیو کوردی بلاوی بکه بته وه (شه پول).

۹۷ - شه پۆل

بهش خاوهن مالّ مایه گیر - ئەمەیش چەن شیعر و هۆنە لەبابەت مەشکەووە که رهسول نادری شایهرو تەنزوتە شەر زانو دەنگک و ئاواز خووش و هونە روهری کوردهواری که له قهولی دووبیری دۆشی کوردهواری (لایخان و پەریخان) هوه دایناوه: خەسوم عەمری نەمیڤی - له هەیوانم دەنوینی - ئاوی مەشکەم پی دینی - رهبی سهری لهقوری نی - هەمی مالّی بابی من زینی - هەمی عەمر و چاوی من زینی، دینی - مەشکەم مەشکەمی مانگایه - لولهپ له دار خورمایه - دەی ژینم له پیلایه - ئەمر و، دەنگی چاک نایه - هەمی مالّی بابی من زینی - ئەو ساپەریخان بەلایخان دەلی: ئاتویش بەندیك پیداهەل بلی: لایخان: بار دە کهین بو جانداران - روینی دەگرین بە باران - لەدوی پایزه هەواران - هەمی مالّی بابی من زینی - هەمی عەمر و چاوی من دینی - بار دە کهین بو پیرخدری - کابان زەنبی هەلناگری - میوانه رهسوئی نادری - هەمی مالّی بابی من دینی - پەریخان: مەشکەم دەژی بەیانە - رهسوئی نادری میوانه - خەلکی نیوگەورکانه - قەدری لهسەر چاوانه - مەشکەم مەشکەمی گامیڤی - چەندم شان و قول دیشی - لایخان: چەندم کردوه مەشکە ژینی - سەرم بوەتە، تەپله گوینی - عەزاب، نەبی، پیم نامینی - کادرویشی نەلینی - پارچەو قوتیم بو دینی - بوگوریس و دەم بیڤی - خەسوم عەمری نەمیڤی - شەویم زو هەلدهستینی - هەمی مالّی بابی من زینی - مەشکەم مەشکەمی مانگایه - لولهپ له دار خورمایه - دەژیڤم له پیلایه - ئەمر و دەنگی چاک نایه - مەشکەم مەشکەمی مانگایه - قولە، ئەومیر دەم زورنابەدله - پیتی قایل نیم زورداره، قاتله^۱.

چیا سەرکەشه کانی کوردستان ههواره زنویر و سازگار وله ورگه بزوین وزه مهنده کانی ئەم ولاته له کۆنەوه ئایستا جیگای ئازالداری بووه.

ئازالداری کوردستان گه رمین و کوستان ده کهن. رانی مانگا و گامیش، میگهلی مهر و بزنی له ئاران ههوه ده بن بو کوستان وله کاتی خویدا خیل به ره و ژیر ده که نه وه.

ئه گهر پیاوی کورد له له وه راندن و به خیو کردنی وه لساتدا زه حمهت ده کیشن ژنی کوردیش له ره عه مهل هینانی رسقدا هاوکاری ئەوانن. به زه حمه تی شوان و گاو ان و هه بیڤی و

۱- ئەم بەشه بەدیاری بو بەرنامەیی باوی کوردهواری هاتوووه به کوردک له رادیو کرمانشان سنه، مه هاباد، ورمی بلاؤکراوه تەوه - ۱۳۵۵/۸/۳ - تاران (شه پۆل) وله لۆژاری دیاری نماره جاپی کوشه له پهره جاپی بره^۵

٩٨ - باوی کور دهواری

مهردوش نه بی رسقی مالآت رهعه مهل نایه. هه موچه یوانیک که هاته سه زان گوان ده کا به و
حاله ته ده گو تر ی گوانه مه.

هه وهل شیری پاش زان پی ده گو تر ی «ژه ک» ویچوی ئاژه ل فرچکی پیده گری.
«ژه ک» هه وین ناگری و نایته ماست و په نیر. کاتی گه میان کرد هه لده گه ری و پی ده لین «فرو»
شیری مه و بز ن دو تاسی روژ هه «ژه ک» و شیری مانگا و گامیش سی چوار روژ نایته شیری
ته واو.

شیر که کولاندیان ماستی تیده کهن و پی ده لین هه وین کردن. چه و رای ماست که له
لای سه ری کو ده بیته وه پی ده گو تر ی تو ی شیر یاسه ر تو ی.

ئه گه ماست جمه ک بکه نه وه یانی دوسی روژان نه ی ژین پتری رو ن ده که و پی.
شیری مانگا و گامیش تا شینکه بخوا چه ور تر و به رو نتره.

به پیچه وانه بز ن و مه ر ئه و کاته که گیای شلک و ساوا ده خو ن شیر یان ژ و نتر ده بی و بی
چه وری تره، بو یه کابانی چاک تا گیا بو ر ده بی یا پوش ده په ری شیری حه یوانی ورده ورده
ده که نه په نیر.

شیر داده نین و «هه وینی» تیده کهن و پاش ماوه به ک له سه ر ئاگری گه رمی داده نین و
خوی تیده کهن ده بیته «ده له مه».

ده له مه ده گوشن و ده یکه نه سه لک ده بیته په نیر «تیزا وه که ی» ده کولیننه وه وله راوه کی
ده کهن ده بیته «لو رک». لو رک و په نیر لیک بدن پی ده گو تر ی «مه یله» که پوش په ری، شیری
مه ریش ده که نه ماست و پاش ژاندن «که ره ی» لیده گرن و دو یه که ی ده کولیننه وه، ده بیته «شیر یژ»
(باژاژی) له شیر یژ «که شک» دروست ده کری. تیزاوی شیر یژ به که لکی هیچ نایه و ده پر یژن.
که ره بو ئه وه ی بو بانه بی گه رمی ده که ن به م رو نه ده لین «که ره تا و» ئه گه به ته واوی
کولا و دو کی لی گیرا پی ده گو تر ی رو نی زه ننگ، دو ک ئه و خلتیه که له که ره تا و ده گیری،
وه ک تیزاوی دو به که لک نایه. جگه له وه که جار و باره قه لشی ده ست و پی پی چه و ر ده که ن (له
جیاتی کریم) یا پشتی ئاژه ل و پاتالی پی چه و ر ده کهن.

کابانی کورد له وه ختی مه شکه ژاندندا به ناره شیعری کوردی ده خو بیته وه و به مه شکه

۹۹ - شه یۆل

هه‌لده‌ئین و ماندوی خویان ده‌هه‌سینه‌وه. ئەوه‌چهند به‌ند له‌و شیعرا‌نه.

مه‌شکه‌ بژی وانا بی
 مه‌شکه‌ بژی وانا بی
 کانی گولان مه‌یدان بی
 هه‌ی ماله‌ بابم مه‌شکی
 عه‌مرو چاوی من مه‌شکی

مه‌شکه‌ بژی وانا بی
 مه‌شکه‌ بژی وانا بی
 سئ سوارت لی میوان بی
 پێش‌ره‌ویان سله‌مان بی
 سه‌رکرده‌ی عه‌لیخان بی

مه‌شکه‌م مه‌شکه‌ی مانگایه
 مه‌شکه‌م مه‌شکه‌ی مانگایه
 ده‌یژینم له‌ بیلایه
 ده‌یژینم له‌ بیلایه
 شه‌ویم زو هه‌لده‌ ستینی
 شه‌ویم زو هه‌لده‌ ستینی
 مه‌شکۆله‌م پی ده‌ ژینی
 مه‌شکۆله‌م پی ده‌ ژینی

مه‌شکه‌ بژی به‌یانه
 مه‌شکه‌ بژی به‌یانه
 قه‌ دری له‌ سه‌ر چاوانه
 قه‌ دری له‌ سه‌ر چاوانه
 ئاوی سپی کانی یه
 ئاوی سپی کانی یه
 وازم له‌ مه‌شکه‌ی نیه
 وازم له‌ مه‌شکه‌ی نیه
 حه‌یرانم له‌ مال نیه
 حه‌یرانم له‌ مال نیه

مه‌شکه‌م مه‌شکه‌ی مه‌رانه
 مه‌شکه‌م مه‌شکه‌ی مه‌رانه
 ده‌ یژینم له‌ وه‌ یوانه
 ده‌ یژینم له‌ وه‌ یوانه
 مه‌شکه‌ بژی دره‌نگه
 مه‌شکه‌ بژی دره‌نگه
 شوڤه‌ سوارم میوانه
 شوڤه‌ سوارم میوانه

مه‌شکه‌ سووری وانا بی
 مه‌شکه‌ سووری وانا بی
 کابان زیزه‌و چانابی
 کابان زیزه‌و چانابی
 پستی له‌ بو پرنابی
 پستی له‌ بو پرنابی
 ئاوی له‌ خپرو زنده‌ولان
 ئاوی له‌ خپرو زنده‌ولان
 ئاوی له‌ ملی کیژولان
 ئاوی له‌ ملی کیژولان

۱۰۰ - باوی کور دهواری

روڤن خوښه به بابولان

مهشکه مهشکه مانگا قو له دهنگی ده پوا وه ک زهنگوله

پیی قایل نیه تاژی وتوله

ئاوی زهرده کیفاری به خوږه خوږ دینه خواری

بو مهشکولهی نازداری

ئه وری یه له گه وهی دی بوونی گولانی لیدی

حهیران به وری یه دادی

ری یانم له دور دیاری پیان ده کهم مرواری

له بهر خاتری شاسواری

مهشکه بژی سی گه ردان روونی دینم له به ردان

پیر بووم له حهیفی دهردان

مهشکه بژی له لیری دار دوژهنگت له زیږی

بوخوم کیژی باژیږی

ئه و شاخانهی به دیارن سهری یان به ژهنگارن

بنی یان به خوسارن

مهشکه بژی ئیواره قالیچیکم بهداره

پر له نه خش و نیگاره

ماله بابم مهشکولی کاکم هه لگری زهردولی

بوخوم دهچم له تولی

مهشکه بژی به سی یان له بن داره ههرمی یان

ئاغا بمرن له سوی یان

مهشکه مهشکه نینگونی لوله پ له دار زه یستونی

۱۰۱ - شه پۆل

شَلقی لَیده خاتونی

مەشکەم مەشکەیی کاوپی ئاو هاتە خوار لە چەری

بازرگان روۆیان کەری

مەشکە بژئی بە چواران بە خرینگ و هوۆری گواران

روۆنی من و دوۆی سواران

ئاوی کانی کێژانە رێواسی دوۆلی نیانە

مەشکە بژئی درەنگە شوۆرە شووارم میوانە

مەشکە بژئی چ خێرە مەرگە یە دانە بیڕە

کابان دەلێی کە نیڕە

مەشکە بژئی هانی یە کەف و کوۆلی دانێ یە

مەراغە مەیدانی یە سەد سوار بە میوانی یە

کابان بە قوربانی یە

مەشکە سووریم بلەر مە ئەگەر لێم نە کە ی شەرمە

تێت دە کەم ئاوی گەر مە

مەشکە سووریم نە ژاوە هیندەم دێنی و دە بە یە

لە کارانم دە کە یە روۆت هەر ئەو و نە یە

مەشکە سووریم هە لالی لە بەر با یە شەمالی

لە بەر گورمان دە نالی

مەشکەم مەشکە گوێرە کی لۆلەپ قاچە چۆلە کی

خوی وی هە لده کوێرە کی

۱۰۲- باوی کور دهواری

مهشکه مهشکه بهرانی هیندی قهفی گۆچانی

هیندهی سهری شوانی بهرکهتی کهو پته گیانی

کاکم بیخوا به نانی

مهشکه بژی له لهندی له ده رکی ده و له مهندی

به شه قه ی بازی بهندی روئی خوشتره له قهندی

مهشکه مهشکه بزنی ئاوی له بن کزنی

قایل به کوره مهزنی

مهشکه مهشکه ی گاره شی هه لیا ندا له گاگه شی

له بهر روئی ده قه لشی^۱

باوی کورده واری به شی چپروک

ئه م چپرو کانه بو منالانیش ئه بی^۲

۱۰۳ - شه پۆل

شه و یارو شه و بو

خوینده وارانى خو شه و یست ئەبى بزانین كه ئەم قسه و باسانه ی والهم چەن دێراندایا بو تان
 ئە گێرینه وه، زۆر سرنج را كێشه و كۆمه لایه تیشه، ههركه سیكك باش دلی بو را گری، زۆر باش،
 كه لێك و سودی لیه و رده گری، ههروه كه ئەزانین: پیشه ی كردو چینی و تەنین، له نیو، گه لی كورد،
 دا زۆر له میژه، باوه و ماوه، لیره دا: شه و یار، روده كاته شه و بو، پی ده لی: چاوه راسته كه!

من پیم خو شه تاویك، گویم، بو را گری!

تا، مه به ستیكى خو ش و پرسودو سرنج را كیشت بو بگێر مه وه...

شه و یار ئەبیژی: شه و بو گیان! چینی و كردو تەنین یه كێكه، له و ئیشانه ی وا به ره ی مرو ف
 بو دا بین كردنی یه كێك، له پیو یسته كانی، ژیان، وه بو پیشكه و تن و دامه زرانندی بنه ره تی به
 خته وه ری خو ی و به ره ی داها تو به درێژای میژو. وه له كه و نا را دا قیری بوه و له م به رهن گازو
 ریگه وه، بو خو یان، جلک و به رگ و رانك و چۆخه و جاجم و پلاس و به ره و گوره ی و
 پوزه وان و ده سکیش و ده سرازه و كلاو، سه ركلاو، وه یان مافوره و قالیچه و شتانی تری وه كه:
 گوریس و ره شكه ی كا كیشان و كه ژو، سه ركه لله و ریشه، وه بو را و شكاریش تو پ و شتیو یان،
 بو كه لێك وه مرگرتن ته نیوه و سازیان كردوه.

شیاو ی، زانیش، ئەمه یه و چیرۆكه كه ی ئیمه ش، لیره وه، ده س، پیده كات. وه ئەبى،
 بزانین كه: كردو بافت و تەنین و چینی، ته نیا، كارو كرده وه و هونه رو به ره می، به ره ی مرو ف
 نیه و به س به لكو هه ندیكیش، له جیرو جانه وه رانیش، له ئیش و كاری تەنین و چینی
 زۆر شاره زاو پسورن.

شه و یار ده لی: شه و بو گیان! من، له م، جو ره، جانه وه رانه دو انیان زۆر باش، ده ناسم لام
 وایه، تویش دیتوتن و ئەیشیان ناسی، یه كێك له م جیرو جانه وه رانه، ناوی كرمی
 هاو ریشمه و ئەوی تریشیان، ناوی (جولا تهنه) یه، كه دا پیرو شك و كا كه میشان
 و جال جالو كه شی پی ده لێن. وه هه ركام له م، دو، جانه وه رانه، به پیی خو و ئاكار و سروشتی
 خو یان. له كارویشی كردو بافت و تەنینا، كه زۆریش تیا شاره زاو پسورن، مه رام و نیازبکی
 تابه تیان هه یه. جال جالو كه له شوینی ته رو نماوی و تاریكا، له كه ل و قوژبن و درزوقه له شتی

۱۰۴- باوی کور دهواری

دارو دیوارا، وه یان له نیوان دوده سه که داری بان میچا که بریک قورماوی و دۆزه ننگ دار بیت یان له کونج و که لینی کادینه کۆن و به ره یوانی لاروخاو و قلیشه به ردو داری هۆده و مالی پردرزو کون کونا دهس ته کات به داو نانه وه و خه ریکی بافت و کردو جولایی ته بی، جاهه ر له بهر ته مه یه له کورده واریدا بهم جانه و ره ده لاین: (جولانه نه) ئا کارو و خوی جالجالو که وایه: له پاش ته وه له ئیش و کاری بافت و کرد و داو نانه و به وه، له و داوه و تازه ناویه ته وه، دور ته که ویته وه و ده چی له سوچیکا که تاریک و تنۆک بی خویی ملاز ته داو چوار مشقی هه ل ته تورشکی گشت گیانی ته یته چاو و زۆر به تیژی، چاوان ده بریته داوه که ی و چاوه نواره داخوا، که ی جرو جانه وهرانی وه ک: میش و مه گهس ده چن و پیوه ده بن، جا به ده بخت و چاره ره ش ته و جرو جانه وهرانه یه که ریگیان لیه له بی و به و نیزیکانه دابین و بچن چونکه بی شک زویان دره ننگ، که وه ک چاوی خیل به راست و چه پ و خوارو ژورا ده پهری، خویان له و داوه ده خه ن و ئیتره هرگیز زرگاریش نابن، چونکه هه رچی زۆر تر باله ته پی و په له قازئی پکه ن و ته کان له خویان بده ن و بنقین و زۆر بکه ن له خویان تال و پویی ته م داوه، که لیکاوی دمی جالجالو که یه، باشترو زیاتر به پهر و بال و دهس و پی یانه وه ده لکی و ده نوسی و گیریان ته دا و به ته و اوای گیرده خون.

جا، له و کات و چاخه دا جولانه نه له لان، وه ک تاژی (تاجی) شوین، که ره ویشک، ده ر ته پهری و به سه ر هه شت پای به نده بندو دریزو لوق لوقی و بلیندی خویدا که وه ک فه نه ر وان ههروه ک سوره دوکه ل و په شه پای ته جهل به دارو دیوارا هه لده چی و هه لده گهری و بوی سه رده که ویته سه ری، جو ریکی و به سه ر ته و تاله لیکاوانه ی خویدا ته روا ته نانه ت ته وانه ی و، بیچان خانم، ته گیرن و کارو ئیشیان ته ناف بازی یه، ته گه ره له کاته داچاویان به داپیرۆشک بکه وی له شاره زایی و مه هاره تی ته و جانه وهره مات ته بن و ده لاین: ته وه؟! چلون؟! و به تالو- که و به له ز ته توانی و به سه ر ته و تاله باریکانه دابروات و خویی وابه گورجی بگه یینته نه چیره که ی و بیگری و خوینی بمژی و بیخوات، ته گه رچی گشت کار و بارو هاتو چوی جالجا لۆکه له روی سهروشته وه یه، به لام شه بو گیان! له کاتی منالیمه وه، که من ته م جانه وهره م دیوه و ناسیومه و سه رنجم داوه وله کاتی رویشته نادیتومه و اتیگه ییوم که ته م جانه وهره، هه ره له دوقه نه

۱۰۵ - شه پۆل

کیشا جاریک (به پیی کات ژمیر) چوو سه ری وله وداوانه که واله م سوچ و نه و سوچا ناو به ته وه بوئه وهی بزانی ئایا نه چیریک پیوه بوه یان خه یر؟ به و جوړه ی واله بیرم ماوه هه رده میک چاوم به جالجا لۆکه به ک که وتبی که واله سوچیکا خوئی ملاز دابی و هه ست و ته کانی له خوئی چنییی و اتیگه ییوم که خه ریکی گه لاله گر تنی نه خسه کیشانیکی تازه به که له کوئی داویکی تازه بنیته وه، من له منالییا له نیو ئاواپی به کانی موکوریان و مه رگه وه روته گه وه رو برادوستا جوړه داپیرو شکیکم دیتوو، که ئیستا ناوه که ی نازانم وله بیرم چوه ته وه و خوشت باش ئه زانی که خانوبه ری برا کورده لادی به کانمان چونکه پره له درزو ته ره ک، دیوار له م جوړه چرو جانه وه رانه ی زورلی په یاته بی. ئه مجوره جالجالو که ی وامن له و شوینانه چاوم بیان که وتوه تابلپی ناماشه لا خوراو زورن به جوړیکی وامرو ناتوانی ناوی به ک به کیان له بیرو زه پنی خویدا راگری، چونکه له هه زار جوړه ن باوه راکه م ئه وانه وامن دیتومن هه روا سوک و ئاسان بتوانین بلین: هه مویان کاکله میشانن، چونکه هیندیکیان وه ک مه شکه دره وان به لام چونکه شه و بوگیان ئیمه نامانه وی توانج و ته شهر، به وانا بده یین و پلاریان بو بخین وییان ئه نگویین هه روه ها من لایشم وانیه، که ئه مواته، بوئه و جوړه جانه وه رانه ی وامن له و کویره دیبانه ی لای خویمان چاوم بیان که وتوه و ئیستا ناچمه وه سه رشوینیان و ناوه که یان نازانم و له بیرم چونه ته وه توش بیت، چونکه هه رچو نیک بیت ناوی گشتیان له بنه ره تا «جولاته نه» به - شه و بوگیان باوه رم پیپکه ئه مه ی بوت ده گیر مه وه پرسته: شه ویکیان له گوندیک میوان بوم، هه روا له خوومه وه ته ماشای بن میچی ئه و ماله خانه خوئی به ی خووم ده کرد - له دیواره که دا له نیزیک میچه که درزو کونج و که لین زوربون چرو جانه وه رانی وه ک داپیرو شک زور به له زو تالوکه، له و درزو دیوارانه وه سه رده که وتن وله وقه له شانده داوه ک (ودوده) هه ره اتو چویان بو، ده ت وت خولخوله ت له به ریپی داون بوئه کانی ناتوانن تا ویک راوه ستن، شه و بوگیان باوه رم پیپکه ده ت گوت: شاره میلوره یه وابه کومه ل و توپه ل توپه ل چرو جانه وه ران دینه ده ری وه ته قالا ئه دن بوژین، له و دم و چاخه دا وچاوم به و کونج و که لینا نه وه بو چاوم به «جولاته نه» که وت جوان حالی بوم و تیگه یستم که له و درزو که لینانه دا میش و مه گه سیکی زور له ویدا جه له و ریز کراون، ئه وانه گشتیان مردون و له قه ناره دراون به لام که جوان ورد بومه وه و

۱۰۶- باوی کور دهواری

جوان سرنجم دان دیتم کهوا هیندیکیان وزه و زیان دی و دوس و بال لیک ته دهن و ته قالا ته دهن به لکو ته نیشتا و ته نیشت بکن و یان به ره و رو بکه ون، به کورتی بلین: ته و درزانه م وه ک نه خوشخانه ی چرو جانه وهران هاته بهرچاو، بریک مات بوم و بیرم ده کرده وه خاوهن ماله کیش له پیشان پی و تبوم، که ته مانه نه مردون و زیندون، به لام بیهوشن، وه ته م جولآته نانهش له شوینیکی دیکه به فیل ته م چرو جانه وهرانه یان خستو ته نیوداو و گرتویانن، ته م جولآته نانه به شیوه یه کی تایبته پشت ملی نه چیره کانیا ن ده گرن و ده ی گه زن به جوریکی و، که نه مرن و نه یان کوژن به لکو، بیهوش، نه بن، له پاشان، به کیشان کیشان رایان ته کیشن و نه یان، هینن، بو ته م جوړه جیگاتایبه تیانوه به ریز وه ک مهربی سهر به شوان جه له یان، ته کهن و ته م چرو جانه وهرانه تازستانی داهاتو، به م جوړه، ههروا، نیوه گیان ته میننه وه وه کا کله میشانه کانیش له زستانا دینه جه سته یان وه ک زارو خوینیان ده مژن و هه روه ک سه گ ته که ونه ناوکه لاکیان. شه و بو گیان! له بیرمه له وده مانه دا به خاوهن ماله که م و تبو: ماشه لآته جولآته نانه چهن به سه ليقه و خوړان، ته وسا باشتر حالی ته بی که ته مانه له کاتی خویدا بو ته وه ی نه چیره کانیا ن زو نه مرن و ویشک هه لنه یه ن، به شیوه یه کی تایبته تاوو خوړاک به م چرو جانه وه رانه ته دهن تابریک ته بوژینه وه و دوباره بیهوشیان، ته که نه وه، وه تازستان کارو ئیشیان به م جوړه یه. منیش روم کرده خانه خوئییه که م پیم وت: خاله گیان! من لام وایه بو ته وه ماله که تان پاک و خاوین بیت و توشی نه خوشی و ناساگی نه بن. باش وایه ته و درزو که لیتانه بگرن باشه ماله که یشتان جوان ماله سواخ که نوبه گله سپیه تاو و گلی که ن تادل که میک تیاخوش بیت. و مرو بتوانی پشویه کی تیابدات. به لام «شه و بو گیان» خاوهن ماله که له قاقای پیکه نینی داو له وه لآ ماوتی: شه و یارگیان: وانیه که تو ده لیبی ته م جولآته نانه «له هه م مالیکا هه بن و دمیان هه یه و به به ره که تن ته نانه ت هیندی مال لایان وایه ته گه رخنوبه ره که یان کون و که لی تیانه بی - ته بی درزو که لینی تییکه ن تا «جولآته نه ی» لیبی پیایی و خه ریکی داو نانه وه بی، چونکه لایان وایه ته م جانه و ره به یومنه وله هه م مالیکا هه بن یومنی باشه و ده لین: بونی له نه بونی باشته، به لام شه و بو گیان! من لام و انیه چونکه «جالجالوکه» جانه وهریکی خوین مژه و داعبایه کی گوشت خوړه به لام کرمی تاوریشم کاری کردو و بافته که ی تاوریشمه و داعبایه کی بی دسو

۱۰۷ - شه پۆل

پیی وهه ژاره، وه ک ده رویش وایه بی ئازاره «شه و بو» گیان! کرمی ئاوریشم لهو، جړ و جانه وه ره گوشت خوړو خوین مژانه نییه ئازاری بو گیان له بهران هه بی به لکو به گژو گیاقه نیات ته کات ته نانه ت له نیوئه و هه موگژو گیایانه ش - تانیا ئیشتیای له گه لای دار تو وه، له وکات و چاخه دا، وا کرمی، هاو ریشم خه ریکی کاری ته نینه، مروخه یال ده کا، وا ده زانی ته وه ده رویشه و زیگری خوا ته کات یان وائه زانی ته وه عاشق و ئه وینداریکه و به شیعو هه لبه ست به و که سه ی وا به دل و داوئه ی پرستی پییدا هه لده لی وه ک پرستار به ده ورو به ریادی و ده چی - کرمی هاو ریشم به لیکاوی زاری پاک و خاوبنی خوپی که زور جوانیشه و ده م وزاریشی وه ک چوړی شیرسیبه به ده وری خویدا هیلانه یه کی بی ده رک و په نجه ره سازده کات شتیکی سرنج راکیش ته مه یه، ئه و ماله ی خوپی به وینه گهیلکه سازده کات، کرمی هاو ریشم، له نیو هیلانه که یدا، به جوړیکی وا ده خه وئ که خه ون به وه و ده بینیی، به لکو بیته، په روانه و په پوله و بال بگری و هه لفری. له خه ودا، بال ده ردینی و په رو پوده ره کات و ده بیته، په پوله، جائه گه ره له وده م و چاخانه داله ده رفه ت و خولی خویدا. له خه و هه ستی و بجوئی ته وه که میک ته کان له خویدا، زور به ئاسانی ده توانی (رکه): که قه فه زو قوزاخه و پیله ی هاو ریشمینی خوپی کون بکات و تامی بالداری و هه لفرین بچیژی و پروا، به سه ره به سی و به مه ستی، بچیه لای لفی خوپی و ماچیکی پر به دلی لئوه رگری و بمری، ئه م دنیا یه، به گشت گه لا دار تو ه کانیه وه که له زه مانی ژینیا مه گیرانی پیی ده کرد، به میرات بوئه وه و نه وه زا کانی، به جی بهیلی به لام شه و بو گیان! به ره ی مروف له و په پوله زوتر راده پهن و ئه و قوزاخه و هیلانه به په پوله کانه وه، که واله نیو یا خه و تون، زور به گرجی هه لده گرن و ده یان خه نه نیومه نجه لی ئاوی کولیو: به م جوړه په پوله کان و اتا: «ئه و کر مه هاو ریشمانه»، ده کوژن و تاله هاو ریشمه، ته تراوه کانیش، که پیکه وه نوساون نهرم ته بنه وه، ئه وانه ی واله به ره هم هیئانی هه و ریشم دا شاره زان سه ری هه و داهاو ریشمه که ئه دوزنه وه، هه لی ده که نه، سه ر شتیک، وه ک ته شی و شتیوا، خه لکی ده لین: له هه رهیلانه یه کی، کرمی هاو ریشما که په پوله که ی تیدا خنکابی و، مرد بی و، سوتابی، هه زار گه زالی ئاوریشمی لئی په یا ئه بی و، له م تاله ئاوریشمانه، ده سمالی حه ریر و روسه ری تووری و پارچه ی ناسک و په نگین و شت و مه کی ئاوریشمی لئی ساز ده که نو. ده ی ته نن و ده ی چنن.

۱۰۸- باوی کور دهواری

دوباره «شهویار» روده کاته (شهوبو) وپیی دهلی: دوسته خوشه ویسته کهم: نه گهر
بهدهس خوم بایه که بیمه جانوه ریکه تولات وایه کامیان بومایه، باشتر بو؟ تیا جولاته نه
بومایه، یان کرمی هاوریشم باشتر بو؟
شه و بوگیان، من پیم خوشه، کرمی هاوریشم بم؟ و خوم بسوتینم وکه لکم بو بهره ی
مروف بی و ه ک شاعیری مهزن «شیخی سه عدی» دهلی: و شه پولیش کردویه ته کوردی

من نه و میرولم، واله بهر پیدا دهم مالن

زه رگه ته نیم له ئیشی چوزهم بنالن

«شهوبو» گیان! من هه رگیز نامه وی هه شت پیی بلیند و، بهند بهند و فهنر مانه ند
هه بی و له شوینی نماوی و. ته رو تاریکاله که لینی درزی دارو دیوار او لای توت لاشه داری
بن میچا، تور بته نم و داو بنیمه وه و بروم له سوچیکا خوم وه شیرم و خوم له ته مال مات دهم و
چاوه نواریم، گیان له بهران توشی کوسپ و قورت بکه م و بیان خه مه نیو ته له و داو، «شه بو»
گیان! من گهره کم نییه خورتوم و چوزه ی ژه هراویم به گوشتی په له وه رانی بیژمانا که م،
من نامه وی ئیتر خوینی که س و ناکه س بمژم، من له م جوړه خوار دانه بیژارم باوهر که زور بیژارم
«شه بو» گیان! من ناشمه وی له م باره یشه وه بو له و خوته یش به سه رکه سا بکه م، من نامه وی
وه ک «جولاته نه» و اېم تازه لایشم وایه - نه گهر بشمه وی و اېم ناتوانم و بویشم نالوی و اېم که
و اېو شه بو گیان! نه چمه سه ر خووخده ی کرمی هاوریشم وه ک نه و چلون؟ به لیکاو ی
زاری پاک و خاوین و ده می سپی و بی لکه قوزاخه و پیلهی هاوریشم ساز ده کات، منیش
هیلا نه په ک وه ک چورزی شیری سپی یان - باشتر بلیم هیلانیه ک! وه ک دلی بیگه ردی خوم، به
ده ورو بهری خوما بچنم، که وه ک قوزاخه و هیلانه و پیلهی هاوریشم هه زار گه ز پتر هاوریشمی
خاوی لپی په یابی و له و نیو هیلانه یه دا بو ی بنوم، نه ری؟ «شه بو» گیان! و اېکه م چاکه،
توش وات پیی چاکه نییه؟ «شه بو» چاوه راسته که م ده مه وی خوم و ا بکه م خه ون بیبم که و بال
و پهرم دهر کرده و منیش بومه ته په پوله ی به هه شت، به هه شی ثاره زو وه شان به شانی

۱۰۹ - شه پۆل

په پوله كانی نیو به ههشت دهس ته كه م به باله فری و به م جوړه خوځم بوخه ونی خوش و شیرین، به شیرینی یارمه وه كه نازادی یه، بوخوم و بوگه له قاره مانه كورده كه م ته بینم.

ته نانه ت ته گهرنه ش توانم له دهره تا به خه به رییم و تكان بخوځم و قوزاخه و قهفه زو هیلانه ی تهنگ و ته نك و تاریکی، هاوړیشمینی، خوځم کون کون كه م لپی وه ده ركوم نیگه ران نیم. چونكا شه و بوگیان دنیا هه روانایی كه جیگای ژبانی هوژم كوزكوزو گه لیشم بی هوش بییت. روژوباوی ئیمه ش دی. شه و بوگیان! هه رته و نه وائستا چاوم له به ژن و بالای تو یه و گیانم تیدایه و به ماچی ده م و زاری پر له پیکه نینی، توم ستم و لیوت به قهس گه زتم به سمه، جائه گه ر بشمرم، بیشم سوتینن زورم پیی خوشه، چهن خوشه به و هزار گه زه تاله هاوړیشمانه وه، ده سمالی توژی سه رت بم. تاله گه ل تالی زولفی خاو و بلاوی تو تیکلاویم ته مه بو، ده مه ته قیی و بیرو رای نیوان شه و یارو شه و بو، هیوادارین به دلتنان بی و كه لکی لپی و ه رگن.

رۆسه م:

دهرمانه تاله ی، رۆسه م گوپال:

ئهم باسه زورمه شهوره و گه لپی كه س ده ماو ده م، باسی دهرمانه تاله ی رۆسه م گوپال
بویه كتری ده گیرنه وه چهن مه ته ل و میسالیكیش له م بابه ته وه هه یه، كه په یوه ندی، به م
داستانه وه یه وه ك ئه مه، كه ده لپن: شاهه و دهرمان فرۆشه ده لپی رۆسه م گوپاله، له بهر به تال پایی
خوی هه ر دیت و ده چی و هیچیشی ده سگیرنایی یان، وه ك ئه؛ میساله كه ده لپن: مه گه ر،
دهرمانه تاله كه ی رۆسه م گوپال وا زو عه قل و ئاوه زی مروف بینته وه سه رجیگه ی خوی،
جاری وایش هه یه، به ته و سو به ته شه ر ده لپن: له دهرمانه تاله كه ی رۆسه م گوپال ده چی زور زو
عه قل و ئاوه زی پیاو چاك ده كاته وه، زور جارانش له بابه ت ئه و كه سانه ی وا، نایانه وی بچنه لای

۱ - له راستیدا ئه م باسه، بیره وه ریی سالانی ۱۳۳۳ تا ۱۳۳۲ ی منه كه به فه قی یه تپی له و ئاواپی یا نه دا بوم و له نیو
ئهو گونده قورماوی یان دا، ده ژبام و خه ریکی خویندن بوم كه له بهر قه ره پلپته ی روژ گه ر چه ك ده م خویند، چونكا
له و گوندانه كه متر نه وت گیرده كه وت (شه پۆل).

۲ - یاد داشته كانی شه پۆل بو به شی كوردی رادیو.

۱۱۰ - باوی کوررده واری

خه لک و له دیوه خانان نوکهری بکه ن و له بهر هم و نه و، مل که ج، کهن، به لکو دهس نه دنه کارو کاسپی و به فقیرو هه ژاری رای بی بویرن و نانی بی مینت نه خون، ده لین: مه گهر، پوسه م گوپال، نه ونه دهس کورت و نه دارو به هیمهت، بویت که له بهر نه داری خوئی، چوده سی دایه، ده رمانه تاله تایفروشی و ژینی خوی و مال و منالی له و، ریگه یه وه، دابین کاو ئاتاج و موحتاجی هم و نه و نه بیت.

له روژگارانی که ونارو هه ره پیشودا پیاویک هه بوه، به پوسه م گوپال به ناوبانگ بوه ده لین: روژکیان نه و پیاوه، له ماله خویدا توشی قات و: قری ده بی و بی پول و بی دراویش زوری بو دینی نایشیه وی بجیته دیوه خان و لای هم و نه و، مل کچ کات و نوکهری پکات، هه لده سی، نیوماله که ی خویان لیک نه دا، تا به لکوشتیک په یاکات و بی باته شارو بازارو بیفروشی و له ورپگه وه خهریکی، کارو که سبی بیت و نانی بومال و مناله کانی په یاکات، به لام زوریان که م ده گهری هیچی وای دهس ناکه وی، که بی کاته ده سمایه و بی بات و بی فروشی، ناچار، چوده سی دایه، ده رمانه تاله و خسته نیو توربنیکه وه و دای بی به شانیا و چوه بازار، نه زقه زا، له و دم و چاخه دا یه کیک له به گه و مروفه مه زنه کان له بازارا خهریکی سه یرو سه یا حهت بو، هاته نیزیک پوسه م گوپال و ته ماشایه کی نیو توربنیکه که ی کرد، نه و ده رمانه تاله وه که بهرگی سینای مه کی و ابو، به لام وارهش هه لگه رابو و لول بیون و تیکه! لآبون و وشک هه لآبون نه یی زانی چ جوړه گیایه که، پر سیاری کرد، کورپه! نه وه چیه، ده ی فروشی پوسه م گوپالیش وتی: ده رمانیکی به قیمه ته! بو تونابی نه ویش وتی: کورپه! هه وه ل ناوی بینه، ئینجا، نه و قسانه پکه! پوسه م گوپالیش وتی: قوربان ده رمانیکی سه رسام هینه ره! هه رکه س بیخوات نه گه رته نانه ت او هزو عه قلیشی له دهس دابی، دوباره عه قلی ده گه ریته وه بهر خوئی. نه و مرویه ییش زوری لاسه یرو وتی: ده لئی هیندیک لی بخوم و تاقی که مه وه بزانه م چلونه؟

نه ویش وتی: قوربان فرمو هی خوتانه! مرومه زنه که ییش - بهرگیکی له و ده رمانه تاله هه لگرت، ده تگوت: بهرگی که لآتالوه هه رچی تی پوانی نه ی زانی چ گیایه که، بریکی نایه سر زمانی، که میکی چیش زور به د مه زه بو، کابراه داخان روی ترش کرد و نیو چاوی گرژبو

۱۱۱ - شه پۆل

روی کرده پوسه گوپال وتی: هیچم لی حالی نه بو نه مزانی چیه؟ نه ویش وتی: قوربان! جاچبو؟ - بهرگی تریان، دهس دهیی، وردی که وه ک «قاوت» بیکه دهه و زارت بیخو، بزانه تام و مهزه یی چیه؟ بزانه مزره، تاله، ترشه، سویره، خو که کره و کلکه مارنییه له بهر تالی وه ک ژههری مار بتکوژی، مرو مهز نه که یش، دهسی برد، بهرگیکی دیگهی له و ده زمانه تاله ده رهیناو له سه ره له پی دهسی وردی کردو ههلیی پرواند و کردی به زاری و خواردی، ئینجا روی کرده پوسه گوپال پیی وت: به خودا قه سه م، زور بی تام و ناخوش بو، نه مزانی چیه وچ تامیک نه دا له بهر بی مهزه یی، نه مزانی مهزه یی چی نه دا -؟! پوسه گوپال، تکای لیی کرد، تا بهرگ و گه لایه کی دیکه هه لگری و بیخوات به لکو، هه لیدا بزانی چیه؟ - پیاوه مهز نه که یش بهرگی تری هه لگرت و وردوردی کردو خواردی له پاشان روی کرده پوسه م وتی: وانیکه! تو بلیی! - نه و گیا یه ووا، دهی که نه، ناو پر پولو له دهه م و چاخنی به هارانا، بنه ماله، لادی یه کبان و خه لکی بو سهر ما بون دهی خون. پوسه م گوپال له وه لاما وتی: وایه زورچاک زانیت چون دیتی کابرا توره و گرژه، وتی بایم توره مه به! بوچ واکر ژوبوی، ئاخو من به تو م وت: تو عه قل و ئاو هه له که لالت پیری بو، دو جار، تاقیت کردوه، نه تزانی هه لیده یی جاری سیه م کاتی جوان جاویت عه قل و ئاو هه زت هاته وه بهر خو و زانیت هه لیده یی ئافه رین هه زار ئافه رین - پیاوه مهز نه که یش دهسی برد کردی به گیر فانی، لیره یه کی زیری بو ده رهینا و پیی دا، وتی: ئه مه قیمه تی نه و ده زمانه یه وامن خواردم، به لام جاری تر شتی واهه رزان بایی و بی بره و مه هینه بازار نه ویش وتی: قوربان، زوریش هه رزان بایی نه بو، به لام زور باشه، به قسه ت نه کم نه گه ریم بیی، بی ده سما یه، ئینسان هه ره نه ونه ی وه گیر ده که وی، خودا بازار یان بدات. ئه م چیره که هه به ره ی مرو قه .^۱

۱ - واژه ی، (تور)؟ له ما ک و بنه ره تا به مانای هوژ یا مرو فی ژۆردار، چوست و چالاک و. توندو سوارچاک و نه بهزه له پاش نه وه ی نه و تیره یه که به توره ناودار بو له ناو چوونه ما، مانای دیوانه و وه حشیان لینان، سرنج راکیشه ئه م واژه له زمانای کوردییا هه یه و نه لئین: پیاویکی توریه یه. توریه: له دو واژه سازیه، ۱ - (تور) ۲ - (ه) ی نیسه ت، له کوردییا به مانای تون خو، ئالوژ، قوشقی، که لله یی، زویر، هه لچون و که ف و کول، توزه و قه لس به کاردی که سانیک که خویان باش نه بیی پیاو نه لئین: توره... ئه فسانه های کوردی و هه رگه راوه ی که شاهه رز بو فارسی کورته چیره ک بو به شی کوردی رادیو (شه پۆل).

۱۱۲ - باوی کور دهواری

نه حمه د پاشا

نه چيرو وکله، په کيکه له و، به يت و باوانه ي واخه لک ده ماو دهم بويه کتري نه گير نه وه و له ناو کورده واري دا زوريش باوه و تائستام او، وئيمه ش بوئيوه ي به ريزي نه گيرينه وه، ده لين: روژيکيان کچي نه حمه د پاشا، بو سه يرو سه يا حه ت رو ده کاته سه يرانگا يه ک وده چي ته دهر و ده شت وله کاتي گه رانه وه ي دا له سر، ريگه، ته ماشاي کرد، وامندالنيکي به رمه مکانه و ساوا، له سه رنه و ريگه يه، که و توه، دلي به ومنداله سوتاو به کاره که ره کاني خو يي وت: تاتو خودا هه لي گرن و بيهينه وه بو مالي، لام وايه، بيکس و کاره، ئيمه خو مان گه و ره ي ده که ين، به لي نه تم مناله يان برده وه بو مالي ته ماشايان کرد، ديتيان کوره! پاشا کورپيکي هه بو و نه ميشي کرده کورپي خو يي.

نه م دو کوره گه و ره بون، ده گير نه وه، ساليکيان، پاشا ته داره کي به ست و خو يي ساز کرد و چو بو زياره تي مالي خوداو چوه مه که ي موعه زمه خيزان و کوره که ي خو يي له ته ک خو يا برد بو، مه ککه به لام کچه که ي و نه و کورپي و او دوزي بويانه وه و ناويان نابو (چه تون) له مالي به جي هيشتن. روژيکيان چه تون ده چي ته ناوشار، بو سه يران، کوت و پر له نيو کولا نيک دا پيري توشي نه بي و پيي نه لي: (چه تون) تو بو چي کچي پاشا بو خوت ناخوازي، خو ته و خوشکي راسته قينه ي تو نيه و پاشايش له راسيا، باوکي تو نيه، نه وان تو يان له سه ر، ريگه دوزي وه ته وه و تو يان، به خيو کرده برو کچي پاشا بينه کاتي بيته زاواي پاشا نه بيته خواهن مال و دارايي پاشا! (چه تون) گه راوه مالي و سه ري خسته سه ر کچي پاشاو ده سي کرد، به شوخي کردن و گالته کردن، له گه ل که نيشکي پاشادا، کچي پاشا وتي: تاخر تو براي مني! (چه تون) وتي: تا فره ت کيي نه مه ي به تو و توه! باوه رکه من براي تو نيم، منيان، له سه ر، ريگه دوزي وه ته وه، من هه تيوي سه ر ريگه م!

کچي پاشا کاتي، تيگه يي که وا (چه تون) به راستي يه تي و وازي لبي ناهيني، روژيکيان رقي هه ستاو ده ستي دايه پارچه ناسنيک و کوتاي به ناو سه ري (چه تونا، چه تون کاس و هير بو و سه ري شکا هه ر جو ريک بو، خو يي گه يانده حه کيم و پزيشک سه ريان دهر مان کرد، له وکاته دا، قاو که و ته نيوشار و اشاله سه فه ري حه ج ده گه ريته وه (چه تون) خو ي ساز کرد و چوه

۱۱۳ - شه پۆل

پیشوازی شاوپیوت: کچی تو، خه ریک بو، کاروباریک ره چاوکات، که له و نه ده وه شاوه و -
شیاوی مائی ئیوه نه بو، که نه و توخنی نه و کارانه که وی، منیش ناچار بوم دهس بینم. شه ویش له
به ره مه رقی له من هه لگرتبو، و له ده رفه تا، له منی داوسه ری شکاندم.

پاتشاتورپه بو، چاوپه ری به پشت سه ری، به کورپه که ی خوئی وت: له پیشه وه پرو، نه و
تافره ته ی خوشکت بکوژه! با من نه ی بینم!

کورپ پاتشا له پیشه وه به را کردن رۆی و خوئی گه یانده مائی زۆر به له ز، ده سی
خوشکی گرت و بر دیه نیو جه نکه ل و دارستان تا کو بیکوژی، کچه که، له ده رفه تیکا، خوئی
له ده سی راتله کاندو خوئی زنگار کرد و به له ز خوئی ده ر باز کرد، نه و شه وه زۆر به تالوکه،
هه ره به ته قله ده و، به ونیو دارسانه دا رۆی تا به یان به ری داودوست و دوشمن له یه کتری جوئی
ده کرایه وه، کچه که بیر له خوئی نه کاته وه و نه بیژی: وادیاره نامرۆ، زۆرن، نه کو به لایه کم
به سه ری بن! چکار بکه م!؟ له و ده مه دا سه ری به رز کرده وه، روانی وا چاوه کانیه ک، ئاوئیکی
لیه له ده قولی وه ک: چاوی قرژال وایه و داریکی جوان و به رزیش له و ده م کانیه شین بوه و چوه
به عاسمانا، نه و کچه چو له و ئاوه ساردو زولاله تیری خوارده وه له پاشان، به قه ده، داره که دا
هه لگه را و له نیو دو له قانه یه کدا له نیو گه لا و به رگی، نه و داره دا خوئی شارده وه، ده گیر نه وه، له و
رۆژه دا کورپ میری عه ره بان، له وجه نکه له دانه بی و خه ریکی راو و شکار بو به دم راو
و شکاره وه ده گاته سه ره و کانیه ته ما شاده کات و اوینه ی کچی که له نیو ئاوه که دا، به سه ر
داره که وه دیاره، سه رسام ده بی و ته ماشایی نه م لاو لای خوئی ده کات و کچی که له نیو لق و
پوپی، نه و داره دا خوئی بز کرده و خوئی شارد وه ته وه، کچه که ی له دار هینا خواری و
سواری نه سه په که ی خوئی کردو بر دیه وه بو مائی، و له خوئی ماره کرد، چن سالی که نه و کچه
له مائی میری عه ره بان دایه سه رو دو کورپ له کورپ میربو، به لام له و ماوه یه دا قسه یه ک به زاری یا
رانه بورد، کورپ میر واپی ده زانی، که خیزانی لاله! پوژیکیان کورپ میر له نیو شارا توشی
پیری زنی که بو له گه لیا که وته وت و وژو وتی: زنی که گیر که وته، چ عه بی نییه، به لام لاله.
پیری ژن وتی: لام وایه لال نه بی، تو تاقی که وه! دوسو بکه ره، یه کیکیان سو رو نه وی تریان
کال و نه گه یو بی و پرو بیده به کورپه کانت و تویش ده رکه وه و له پشت پرسمه ی

۱۱۴ - باوی کور دهواری

درگاځوټ بگره، بزانه کورپه کانت له سهر سپوه کان، به شه ږدین وه له وده مانه دا ځیزانت وه قسان ناپهت؟

کورپه میریش به قسه ی کرد، له وده مه دا واله پشت پریسمه ی درگاځوی گرتو، کورپه کانی له سهر سپوه کان بو به شه ږیان دایکیشیان ناراحت بو ووتی:
 باوکتان څیر نه بینې، ته ماشاچون، نه ی توانیوه دوسیوی وه که به ک بکړې و بتان داتی، تانه بیته شه ږتان، تو ته ماشا به په کتان سیوی لاسوروبه په کتان سیوی کال و کرچ ونه گه یوی داوه! له وکاته داشوه که ی چوه ژوژې وتی:

ثافره! تو بوچی نایستا قسه ت نه ده کرد، من لام و ابو خوانه خواسته تو لالی!
 ځیزانی له وه لاماوتی: چون: نه گهر قسم بگردایه، پرسیارت ده کرد کچی کی! و له چینه ماله په کی؟ و به باوه خوینی منت نه برده وه بو مالی بابم، چون خوټ نه زانی له کورده واریدا باوه، دواپی شوکردن و گوښتنه وه، کچ باوه خوین ده که ن یانی: په ک دومانگک پاش گوښتنه وه، ده بی کچ له ماله میرده وه بچیتنه وه، ماله باوان و دیاری و شتیوایش له مالی باوان و هرگری و بگرته وه، بو مالی میرده که ی وبه م داب و ده ستورانه ده لین: «باوه خوین».

کورپه میری عه ره بان وتی: - جا چبو؟ - بللی بزانه کچی کی ی؟ ثافره ته که یش وتی: من کچی نه حمده پاشام کورپه میری عه ره بان وتی:

چهن چاک بو واتو کچه پاشای، هر سوزی دیاری و شیتوات بو ساز ده که م تا به څیرو خوشیه وه، بچییه وه و چاوت به دایک و بابت بکه وی.

بو سوزیا ځیزانی ساز کردو وه زیری خو ی و چل سواری سواری له گه ل خست و به ره و ماله باوان به ږی خستن. په ک دومه منزل رویشتن، شه ویک له شوینیکا بارگه بان خست تاپشویه که بده ن.

وه زیر، به سواره کانی وت نه زانم ټیوه زور شه که ت و ماندون! برون بنون، من خوم کیشک ده کیشم!

وه زیر کاتی شه و زرنکاوه و تیگی ی و اهه موسواره کان نوستون وله شیرین خه ودان، وه زیر: بی خشه و چرپه هه ستاو خو بی کرد به تاول و هو ده ی ځیزانی کورپه میری عه ره بان دا